Quelle: https://manuscripta.at/?ID=833
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

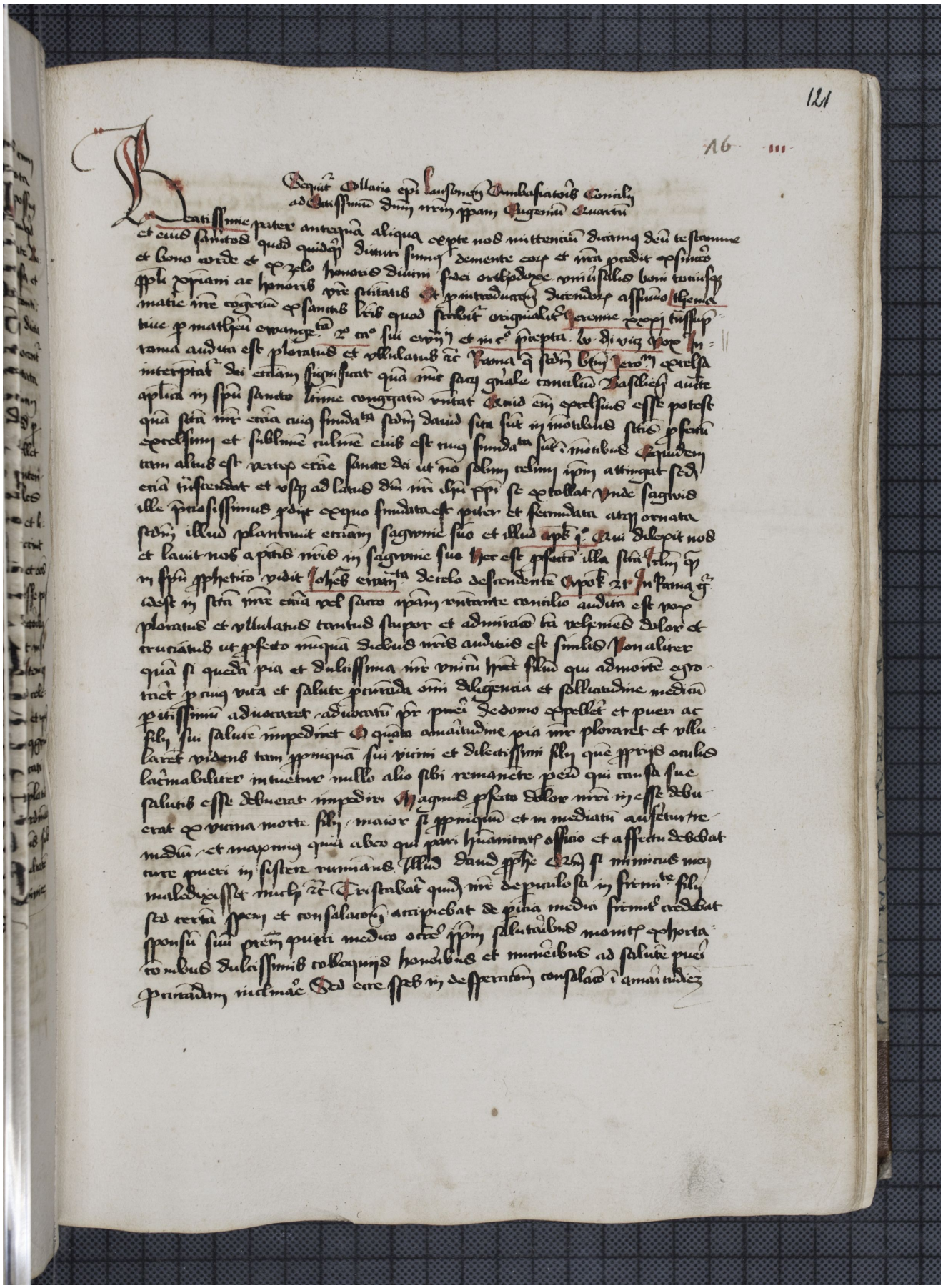

121

16 III

Requisitio Pallaris epi Lausanensis Ambasiatoris Concilii
ad Christissimum Dnm nrm Romanum Pontificem Eugenium Quartum

Patrissime pater antequam aliqua cepte nos mittencium dicamus deum testamur
et cuncti sanctos quod quidem dicturi simus dementer corde et non predicti opinione
et bono animo et ob zelum honoris divini sedis ordinis ecclesie omnisque boni totius
ecclesie quam ac honoris vere sanctitatis et pontificatus dicendo assumo thema
matutinum ex epistolis sanctis quod sonabit originaliter ex ore eccle tuisque
tuae per matheum evangelistam. Ecce ancilla sui domini et mihi secundum verbum tuum. Et divisit eos in
tuma audita est ploratus et ululatus ac tuma a filiis israel ero. Ecclesia
interpretatur dei civitatem significant quia mater sancta quale concilium basiliense auctore
apostolica in spiritu sancto unione congregatio vocatur. Quid enim ecclesius esse potest
quia sicut mater civitas cuius fundamenta sunt in montibus sanctis ecclesiam
ecclesiam et sublime culmen cuius est nunc fundamentum sunt in montibus sanctis
tum aliunde est vertex civitatis sancte dei ut nos solum celum ipsum attingat sed
etiam transcendat et usque ad latus dei mei christi ipsi se extollat. Unde sagittis
ille prudentissimus ait ecce fundata est petra et firmatum atque ornatum
sicut illud plantavit etiam sagittis suis et illud apostolus qui dilexit nos
et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Hec est profecto illa sicut scriptum est
in spiritu prophetico vidit ioannes civitatem de celo descendentem apocalipsi 21. In tuma quam
audivit in sinu matris civitatis vel sancte ipsam venientem concilio audita est vox
ploratus et ululatus tantum super et admiratio tu velemens dolor et
cruciatus ut profecto magna dicendum matris audivit similis non aliter
quia si quedam pia et dulcissima mater unicum habet filium qui ad morte agon
tiet pro cuius vita et salute procuranda omni diligentia et sollicitudine medium
pietissimum adhiberet adhibitis per prudentem domo expellet et puerum ac
filium sua salute impedient. Quanta amaritudine pia mater plorabit et ulu
laret videns tam pernicia sui viscera et dilectissimi filii quem propis oculis
lacrimabiliter intuetur nullo alio sibi remanente preter qui causa sue
salutis esse debuerat impedire. Magnus profecto dolor matris in esse debu
erat et vicina morte filii maior si propinquus et in mediatus auferetur te
medium et maximum quia ubero qui pari humanitatis affectu et affectu debebat
tere pueri in sistere nunquam illud David propheta si inimicus meus
maledixisset michi tolerabat quod mihi de periculosa in firmitate filii
sed certa spera et consolacio attribebat de prima medicina firmitate credebat
sponsu sui quem pueri medicus esse propinquus salutiferis monitis exhorta
tionibus dulcissimis colloquiis honestis et muneribus ad salute pueri
prudentiam inclinare. Ecce ecce spes in desperatum consolacio amaritudinis